

Theo IV

Peters

Theo's herinneringen

Het was tijdens de Zomerfeesten in juli 2001, toen mij na afloop van het vuurwerk werd gevraagd of ik prins carnaval wilde worden. Verrast, gestreeld, dat waren de eerste gevoelens. Lastig ook, omdat ik lid van Gedeputeerde Staten was (en nog ben). Net in die periode lag de provincie zwaar onder vuur vanwege de evenementencrisis. Toch heb ik snel daarna volop ja gezegd. Werk en privé moet je kunnen scheiden. Niet iedereen in het Provinciehuis in Arnhem deelde overigens die opvatting. We hebben het als kabinet met chef protocol Ruud Kleinschiphorst fantastisch gehad. Het klikte vanaf het eerste moment. Er is nooit een onvertogen woord gevallen. De partners konden het uitstekend met elkaar vinden. We gaan nog ieder jaar met z'n allen een lang weekend weg. Ons motto 'Carnaval vier je Maximaal' was geïnspireerd op het huwelijk van Prins Willem Alexander en Prinses Maxima op 2-2-2002. De sleuteloverdracht stond ook in dat teken. Die beroemde huwelijkstango heb ik in het stadhuis gedanst - nou ja gedanst? - met Burgemeester Guusje ter Horst. Daarna volgde niet de balkonscène maar wel de bordesscène met een welgemeende kus, die zowaar de Zondagkrant haalde! Een ander hoogtepunt, dat hier niet onvermeld mag blijven, speelde zich af tijdens het Internationale Prinsentreffen in de Jan Massinkhal. Tussen alle drukte door overhandigde ik mijn prinsenonderscheiding aan Colin, een doofstom neefje van Ruud Kleinschiphorst. Hij had de onderscheiding alleen van papier, uitgeknipt uit De Knots. Maar toen kreeg hij van ons de echte onderscheiding omgehangen. Het geluk en de dankbaarheid in de ogen van dat joch vergeet ik nooit meer.

Geel-zwart en rood-geel-zwart

Theo I is niet kleurenblind. Integendeel. De kleuren van Knotsenburg en NEC sieren zijn prinsenonderscheiding. Hoewel een enkeling in het fraaie bouwsel het Provinciehuis vermoedt, is het toch het Goffertstadion, in vol ornaat. Het stadswapen completeert het beeld.

De Carnavalsmis verhuist naar de Molenstraatskerk. De pastoor van de Maria Geboortekerk is bedroefd. De Maastrichtse archeoloog maakt duidelijk, dat Nijmegen echt de oudste stad van Nederland is. De onder de Burchtstraat gevonden loden kist met het gebeente van een rijke vrouw blijkt 16 eeuwen oud.

Charmant prinsenkabinet

De echte kenners zagen na de proclamatie meteen, dat Prins Theo IV zeer charmante pages had: Ragna Kleinschiphorst van de Waoterjokers en Femke Lelivelt van Sint Anneke. De adjudanten waren overigens ook niet mis: Patrick Molemans van Kiek ze Kieke en Colin Skinner van de Sint Stevenskrupers. Ruud Kleinschiphorst compleetde als Chef Protocol de ploeg met veel carnavaleske ervaring.

Van ambtenaar tot bestuurder

Prins Theo IV kent het Nijmeegs Stadhuis van binnen en van buiten. De toehoorders bij de sleuteloverdracht merkten toch enige spanning bij de man, die zijn loopbaan begon bij de gemeente Nijmegen, en vervolgens politieke furore maakt(e) als lid van Gedeputeerde Staten van Gelderland.

Elf letters

Theo II had tijdig ontdekt, dat Knotsenburg elf letters telt. De proclamatietekst kostte weinig hoofdbreken dank zij de

K van Kabinet
N van NEC
O van Optocht
T van Toekomst
S van Samenwerking
E van Euro
N van Nijmegen
B van Burgemeester
U van U
R van Regen
G van Gelderlander

Elf letters en elf kernpunten,
die geen uitleg behoeven voor echte Knotsenburgers

Het Prinsenkabinet in tweevoud bij de onthulling in de Vereeniging

In 2002 vindt een politieke aardverschuiving plaats.

Een maand voor de Kamerverkiezingen stapt het kabinet Kok II op vanwege de kwestie Srebrenica. Op 6 mei, negen dagen voor de verkiezingen wordt Pim Fortuyn doodgeschoten. Op 22 juli treedt het eerste kabinet Balkenende aan.